

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupen Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem Horní náměstí 103/2, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2013, č. j. 445/1.30/13/14.3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 11. 2013, č. j. 31 A 32/2013 – 62, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 11. 2013, č. j. 31 A 32/2013 – 62, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce rozsudek Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2013, č. j. 445/1.30/13/14.3. Rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj ze dne 10. 12. 2012, č. j. 19076/9.30/12/14.3-RZ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále „zákon o zaměstnanosti“) s tím, že žalobce umožnil výkon nelegální práce, jak jej definuje ust. § 5 písm. e) bod 1 zákona o zaměstnanosti. Za tento delikt byla žalobci uložena pokuta podle ust. § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve výši 250.000 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

V podané kasační stížnosti žalobce zpochybnil jednak naplnění skutkové podstaty správního deliktu, za který mu byla uložena pokuta, a jednak ústavnost zákonem o zaměstnanosti stanovené minimální výše sankce 250.000 Kč s tím, že pro drobného podnikatele – fyzickou osobu může být uložení pokuty na samé zákonem takto stanovené spodní hranici likvidační.

Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce odůvodnil tak, že výkon rozhodnutí spočívající ve vymáhání peněžité sankce ve výši 250.000 Kč uložené žalobci ve správním řízení by byl pro jeho osobu likvidační a závažným způsobem by ovlivnil jeho životní poměry a schopnost dále podnikat. Žalobce zdůraznil, že uložená sankce svou výší odpovídá jeho ročnímu výnosu z podnikatelské činnosti. Podle názoru žalobce se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl pouze, že nechává na úvaze soudu, zda odkladný účinek kasační stížnosti přizná.

Podle ust. § 107 s. ř. s. *Kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. *Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že usnesením krajského soudu ze dne 27. 6. 2013, č. j. 31 A 32/2013 – 31, byl žalobě přiznán odkladný účinek. V řízení před krajským soudem žalobce k prokázání svých tvrzení v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě předložil přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012. Z tohoto daňového přiznání vyplývá, že žalobce za rok 2012 vykázal zisk ve výši 346.104 Kč.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že oproti dříve platné právní úpravě došlo ke zmírnění podmínek pro přiznání odkladného účinku v tom směru, že do 31. 12. 2011 stanovila právní úprava jako podmínku pro přiznání odkladného účinku potenciální vznik nenahraditelné újmy. Jak je patrné z výše vedené citace § 73 odst. 2 s. ř. s., nynější právní úprava podmiňuje přiznání odkladného účinku pouze rizikem vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Další podmínkou je, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. (K tomu srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012 – 30.)

V projednávané věci zjištěná výše žalobcova ročního zisku (346.104 Kč) dosahuje výše srovnatelné s výší pokuty uložené ve správním řízení (250.000 Kč), přitom nevyšlo najevo a ani z vyjádření žalovaného nevyplývá, že by přiznáním odkladného účinku vznikla újma jiným osobám, případně, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalobcem uplatněný důvod žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je relevantní a vyhovění jeho žádosti nestojí v cestě žádná zákonem předvídaná překážka. Nic takového nelze dovodit ani z vyjádření žalovaného.

Zdejší soud pro úplnost poznamenává, že při zjišťování žalobcova zisku vycházel z daňového přiznání žalobce za rok 2012, neboť v době rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce ještě neuplynula lhůta k podání daňového přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2013.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti žalobce odkladný účinek. O samotné kasační stížnosti bude rozhodnuto později. Rozhodnutím o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti žalobce.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu